SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 29. januarja 2009 *

V zadevi C-311/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) z odločbo z dne 28. februarja 2006, ki je prispela na Sodišče 17. julija 2006, v postopku

Consiglio Nazionale degli Ingegneri

proti

Ministero della Giustizia,

Marcu Cavalleri,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-C. Bonichot, K. Schiemann (poročevalec), J. Makarczyk in L. Bay Larsen, sodniki,

* Jezik postopka: italijanščina.

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. septembra 2007,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Consiglio Nazionale degli Ingegneri A. Romei, odvetnik,

– za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj s S. Fiorentinom, avvocato dello Stato,

– za belgijsko vlado L. Van den Broeck, zastopnica,

– za češko vlado sprva T. Boček, nato M. Smolek, zastopnika,

– za grško vlado E. Skandalou, zastopnica,

– za ciprsko vlado C. Lycourgos in I. Neofitou, zastopnika,

– za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, zastopnica,

– za švedsko vlado A. Falk in A. Kruse, zastopnika,

– za Komisijo Evropskih skupnosti H. Støvlbæk in E. Montaguti, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. februarja 2008

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL 1989, L 19, str. 16).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Consiglio Nazionale degli Ingegneri (nacionalni svet inženirjev) in Ministero della Giustizia (ministrstvo za pravosodje), ker zadnje ni priznalo španskega dokazila glede poklica inženirja M. Cavalleri, italijanskemu državljanu, ki ga je pridobil s priznanjem italijanskega dokazila o končanem študiju za namene vpisa v register inženirjev v Italiji.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 V prvi uvodni izjavi Direktive 89/48 je navedeno:

„ker v skladu s členom 3(c) Pogodbe predstavlja odprava ovir za svobodno gibanje oseb in storitev med državami članicami enega od ciljev Skupnosti; ker za državljane držav članic to predstavlja predvsem možnost opravljanja poklica, bodisi kot samozaposlena ali zaposlena oseba v državi članici, ki ni država, kjer so si pridobili poklicno kvalifikacijo“.

4 V tretji uvodni izjavi te direktive je navedeno:

„ker je za to, da se hitro odgovori na pričakovanja državljanov držav članic Skupnosti, ki imajo visokošolske diplome, ki podeljujejo poklicno izobrazbo in so bile izdane v eni od držav članic, ki ni država članica, v kateri želijo opravljati svoj poklic, potrebno obenem vzpostaviti še drug način priznavanja diplom, ki bo omogočal državljanom opravljanje vseh poklicnih aktivnosti, ki so v neki državi članici gostiteljici podvržene zahtevi po izobrazbi, ki presega srednjo stopnjo, če imajo diplomo, ki jih pripravlja na opravljanje take aktivnosti in zajemajo najmanj tri leta trajajočega postopka študija ter so bile izdane v drugi državi članici“.

5 V peti uvodni izjavi navedene direktive je podrobneje navedeno:

„ker si za poklice, za katere Skupnost ni določila minimalne stopnje potrebne izobrazbe, države članice pridržujejo pravico do določitve te stopnje z namenom, da se zagotovi kvaliteta storitev; ker vendarle ne morejo, kljub obveznostim, ki jih določa člen 5 Pogodbe, naložiti državljanu neke države članice obveznosti pridobitve kvalifikacije le na podlagi primerjave z diplomami, izdanimi v okviru njihovega nacionalnega izobraževalnega sistema, če je kandidat že pridobil vso ali del kvalifikacij v drugi državi članici; ker je, glede na to, vsaka država članica gostiteljica, kjer je nek poklic urejen, dolžna upoštevati kvalifikacije, pridobljene v drugi državi članici in oceniti, če te kvalifikacije ustrezajo kvalifikacijam, ki jih sama zahteva“.

6 Člen 1(a) in (b) Direktive 89/48 določa:

„Za namene te direktive je:

(a) diploma vsaka diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah ali vsaka celota takih diplom, spričeval ali drugih dokazil:

– ki jo je izdal pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni, in drugimi predpisi te države;

– iz katere je razvidno, da je imetnik uspešno zaključil visokošolski študij v trajanju najmanj treh let ali v enakem trajanju ob delu, na univerzi ali visokošolski ustanovi ali v drugi ustanovi, ki nudi enako stopnjo izobrazbe, in da je, v danem primeru, uspešno zaključil poklicno usposabljanje, zahtevano poleg srednješolske izobrazbe, in

– iz katere je razvidno, da ima imetnik poklicne kvalifikacije, zahtevane za dostop in opravljanje določenega poklica v tej državi članici,

če je bilo izobraževanje in usposabljanje, potrjeno s pridobitvijo te diplome, spričevala ali drugega dokazila o formalnih kvalifikacijah, v prevladujoči meri pridobljeno v Skupnosti, ali če ima imetnik tri leta poklicnih izkušenj, potrjenih v s strani države članice, ki je priznala diplomo, spričevalo ali druga dokazila o formalnih kvalifikacijah, izdana v tretji državi.

V smislu prvega odstavka velja za diplomo: vsaka diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah ali vsaka celota takih diplom, spričeval ali drugih dokazil, ki jih je izdala pristojna oblast države članice kot priznanje izobrazbe in usposobljenosti, pridobljene v Skupnosti in priznane s strani pristojne oblasti te države članice kot enakovredne ustrezni stopnji, ter tako priznala enake pravice do dostopa in opravljanja zakonsko določenega poklica;

(b) država članica gostiteljica: je država članica, v kateri državljan neke države članice prosi za opravljanje reguliranega poklica v tej državi članici, ki ni država, v kateri je diplomo pridobil ali v njej opravljal ta poklic“.

7 Le v italijanski in madžarski različici se člen 1(b) Direktive 89/48 nanaša na državljane „neke druge države članice“ („di un altro Stato membro“/„egy másik tagállam“) namesto državljana „neke države članice“.

8 Člen 2, prvi odstavek, Direktive 89/48 določa:

„Ta direktiva velja za vsakega državljana države članice, ki želi opravljati reguliran poklic v državi članici gostiteljici kot samozaposlena ali zaposlena oseba“.

9 Le v nemški in madžarski različici se člen 2, prvi odstavek, te direktive nanaša na opravljanje reguliranega poklica „v neki drugi državi članici“ („in einem anderen Mitgliedstaat“/„egy másik tagállamban“) namesto opravljanje reguliranega poklica „v državi članici gostiteljici“.

10 Člen 3, prvi odstavek, (a), Direktive 89/48 določa:

„Če je v državi članici gostiteljici za opravljanje reguliranega poklica zahtevana diploma, pristojni organi ne morejo iz naslova nezadostnih kvalifikacij zavrniti odobritve

državljanu druge države članice, da opravlja poklic pod enakimi pogoji kot njeni državljani:

(a) če ima prosilec diplomo, ki jo druga država članica predpisuje za dostop do tega poklica in njegovo opravljanje na njenem ozemlju, in je bila ta diploma pridobljena v drugi državi članici […]“

11 Le v italijanski, španski in slovenski različici se člen 3, prvi odstavek, te direktive nanaša na zavrnitev državljana „druge države članice“ („di un altro Stato membro“/„de otro Estado miembro“/„druge države članice“) namesto zavrnitev državljana „neke države članice“.

12 Le v italijanski in slovenski različici se člen 3, prvi odstavek, (a), navedene direktive nanaša na diplomo, pridobljeno v „drugi državi članici“ („in un altro Stato membro“/„drugi državi članici“) namesto diplomo, pridobljeno „v neki državi članici“.

13 Ne glede na člen 3 Direktive 89/48 njen člen 4 državi članici gostiteljici dovoljuje, da pod določenimi pogoji od kandidata zahteva, naj priloži dokaze o poklicnih izkušnjah z določenim trajanjem, naj konča največ triletno prilagoditveno obdobje ali naj opravi preizkus usposobljenosti. Ta člen 4 določa nekatera pravila in pogoje v zvezi z izravnalnimi ukrepi, ki se lahko zahtevajo za odpravo nezadostne izobrazbe in usposobljenosti, na katero se sklicuje navedeni kandidat.

Nacionalna ureditev

Ureditev poklica inženirja v Španiji in Italiji

14 Poklic inženir je v Španiji in Italiji reguliran poklic.

– Izobraževalna sistema in pogoji za dostop do poklica inženirja

15 Italijanski in španski izobraževalni sistem sta si podobna glede kvalifikacij na področju inženirstva. V teh državah članicah se lahko takšne kvalifikacije pridobijo po končanem tri- ali petletnem visokošolskem študiju.

16 V Italiji se na podlagi univerzitetnih diplom, ki se pridobijo po treh letih študija („laurea triennale“), pridobi izobrazba in usposobljenost za nižjega inženirja („ingegnere junior“).

17 Za dostop do poklica nižjega inženirja je treba imeti zahtevano univerzitetno diplomo, uspešno pa je treba opraviti tudi državni izpit („esame di Stato“), ki ustreza zadevnemu poklicu (člen 4 kraljeve uredbe št. 2537 z dne 23. oktobra 1925 (Gazzetta ufficiale št. 37 z dne 15. februarja 1926)). V skladu s členoma 47 in 48 uredbe predsednika republike št. 328 z dne 5. junija 2001 (redni dodatek h GURI št. 190 z dne 17. avgusta 2001) ta izpit obsega najmanj dva pisna, en ustni in en praktični preizkus znanja. Kandidatom, ki so

uspešno opravili državni izpit, se podeli pravica do opravljanja poklica inženirja („abilitazione all'esercizio della professione di ingegnere").

18 V Španiji se na podlagi univerzitetne diplome, pridobljene po treh letih študija, doseže kvalifikacija tehničnega inženirja („ingeniero técnico").

19 V španski zakonodaji na področju univerzitetnih diplom obstaja razlika med dvema vrstama diplom, namreč med „uradnimi diplomami", katerih veljavnost je priznana na celotnem nacionalnem ozemlju in omogočajo dostop do reguliranih poklicev, in „posebnimi diplomami", ki jih lahko izdajajo različne univerze, vendar ne omogočajo dostopa do reguliranih poklicev. To področje je urejeno s sistemskim zakonom 6/2001 z dne 21. decembra 2001, ki se nanaša na univerze (BOE št. 307, 24. december 2001, str. 49400).

20 V Španiji je za dostop do poklica tehničnega inženirja načeloma treba imeti uradno univerzitetno diplomo v smislu sistemskega zakona 6/2001, ki ustreza zadevnemu poklicu.

21 Tako v Italiji kot v Španiji se je za opravljanje poklica inženirja poleg tega treba vpisati v poklicni register. V Italiji vodi Consiglio dell'Ordine degli Ingegneri (svet inženirjev) za vsako pokrajino register inženirjev. Ta je razdeljen na dva dela, pri čemer se del B nanaša na nižje inženirje. V Španiji so glede na stroko in regijo pristojne različne „colegios de ingenieros" (inženirske zbornice). V teh dveh državah članicah je vpis v register inženirjev zgolj upravni ukrep, ki sam po sebi ne potrjuje poklicne kvalifikacije zadevnih oseb, ampak je njegov namen zagotoviti, da se pri opravljanju poklica spoštujejo določena deontološka pravila.

– Poklic strojnega inženirja v Italiji

22 Osebe, ki želijo opravljati poklic strojnega inženirja v Italiji, morajo navadno imeti univerzitetno diplomo strojnega inženirja („laurea in ingegneria meccanica“), za pridobitev katere je potrebno triletno izobraževanje in usposabljanje, ter pravico do opravljanja poklica inženirja, ki se podeli po uspešno opravljenem državnem izpitu. Te osebe morajo biti poleg tega vpisane v pokrajinski register inženirjev, in sicer v del B, industrijski sektor.

– Poklic inženirja tehničnih ved, stroka strojništvo, v Španiji

23 V Španiji morajo osebe, ki želijo opravljati poklic inženirja tehničnih ved, stroka strojništvo („ingeniero técnico industrial, especialidad mecánica“), v skladu s sistemskim zakonom 6/2001 navadno imeti uradno univerzitetno diplomo za inženirja tehničnih ved, stroka strojništvo. Ta diploma se pridobi po triletnem študiju. Poleg tega morajo biti te osebe vpisane v register inženirjev „Colegio de ingenieros técnicos industriales“ (poklicna zbornica tehničnih inženirjev).

Postopek priznavanja v Italiji

24 V Italiji se zakonska uredba št. 115 z dne 27. januarja 1992 (GURI št. 40 z dne 18. februarja 1992, v nadaljevanju: zakonska uredba št. 115/1992) nanaša na prenos Direktive 89/48 v nacionalni pravni red.

25 Člen 1 zakonske uredbe št. 115/1992 z naslovom „Priznavanje dokazil o izobrazbi, pridobljenih v Evropski skupnosti“, določa:

„1. V Italiji se pod pogoji, določenimi v tej uredbi, priznajo diplome, ki so izdane v državi članici Evropske skupnosti, dokazujejo poklicno izobrazbo in ki se v skladu z zakonodajo te države članice zahtevajo za opravljanje poklica.

2. Priznanje se odobri državljanu Skupnosti, da bi kot samozaposlena ali zaposlena oseba v Italiji opravljal poklic, ki ustreza poklicu, za katerega je usposobljen v državi, ki je izdala diplomo, navedeno v prejšnjem odstavku.

3. Diplome se priznajo, če so izdane s potrdilom, v skladu s katerim je bil uspešno končan najmanj triletni visokošolski študij (ali študij s polovičnim časom z enakovrednim trajanjem) na univerzi ali visokošolski ustanovi ali v drugi ustanovi, ki daje enako stopnjo izobrazbe.“

26 Predložitveno sodišče meni, da zakonska uredba št. 115/1992 ne omogoča priznanja diplome, izdane v drugi državi članici, na podlagi italijanskega dokazila o študiju. To sodišče podrobneje navaja, da mora na podlagi člena 1(3) te zakonske uredbe tuja diploma potrjevati, da je prijavitelj študiral, kar pomeni, da mora obstajati neposredna zveza med dokazilom in študijem, kar mora neposredno potrjevati diploma. Poleg tega te določbe ni mogoče uporabiti za diplomo iz druge države članice, ki v bistvu potrjuje obstoj italijanskega dokazila o študiju.

Postopek priznavanja v Španiji

27 V španskem pravu je treba razlikovati postopek priznavanja univerzitetnih diplom od postopka priznavanja poklicnih kvalifikacij, ki je določen v kraljevi uredbi št. 1665/1991 z dne 25. oktobra 1991 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, ki so izdane v državah članicah Evropske unije in za katere je potrebno najmanj triletno izobraževanje in usposabljanje (BOE št. 280, 22. november 1991, str. 37916), katere namen je prenesti Direktivo 89/48 v španski pravni red. Priznavanje pomeni preskus akademske vsebine opravljenega študija, ki vodi do pridobitve diplome, in sicer glede znanja.

28 Postopek priznavanja tujih univerzitetnih diplom je bil v Španiji do 4. septembra 2004 urejen s kraljevo uredbo št. 86/1987 z dne 16. januarja 1987 (BOE št. 20 z dne 23. januarja 1987) in z zakonodajo, sprejeto na podlagi prve.

29 Pojem priznavanja je bil opredeljen v členu 1 kraljeve uredbe št. 87/1987. V skladu s to določbo je priznanje diplom visokošolskega izobraževanja, pridobljenega v tujini za akademske namene, odvisno od priznanja njene uradne veljavnosti v Španiji.

30 Iz člena 2 te kraljeve uredbe izhaja, da čeprav se za priznanje tujih diplom nujno ne zahtevajo dodatni izpiti, če izobrazba, ki jo tuja diploma dokazuje, ni enakovredna izobrazbi, ki jo dokazuje ustrezna španska diploma, se za priznanje lahko zahtevajo uspešno opravljeni preizkusi znanja, ki se v Španiji zahteva za pridobitev diplome.

31 Na podlagi člena 3 kraljeve uredbe št. 86/1987 se priznavanje uporablja le za uradno izobraževanje. Druge vrste izobraževanje, ki jih izvajajo univerze in niso take, so torej izključene s področja uporabe te kraljeve uredbe.

32 Če se tuja diploma prizna, ima enake učinke kot ustrezna španska diploma ali univerzitetni naziv.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

33 M. Cavallera, italijanski državljan, ima dokazilo o študiju strojnega inženirstva, ki ga je 9. marca 1999 izdala univerza v Torinu (Italija) po triletnem študiju.

34 M. Cavallera je v Španiji zaprosil ministrstvo za šolstvo in znanost, naj mu prizna dokazilo o študiju, da bi bilo v skladu s kraljevo uredbo št. 86/1987 enakovredno španskim univerzitetnim nazivom. Navedeno ministrstvo je 17. oktobra 2001 priznalo dokazilo M. Cavallera o študiju kot enakovredno španskemu uradnemu nazivu inženirja tehničnih ved, stroka strojništvo.

35 M. Cavallera lahko tako v Španiji opravlja reguliran poklic inženirja tehničnih ved, stroka strojništvo. M. Cavallera se je na podlagi potrdila o priznanju italijanskega

dokazila o študiju vpisal v register ene od „colegio de ingenieros técnicos industriales“ v Kataloniji.

36 Ni sporno, da M. Cavallera ni opravljal poklicne dejavnosti zunaj italijanskega ozemlja in da se ni niti izobraževal niti opravljal izpitov v okviru španskega izobraževalnega sistema. Niti ni sporno, da ni opravil državnega izpita, ki ga določa italijanska zakonodaja za opravljanje poklica inženirja.

37 M. Cavallera je z vlogo z dne 6. marca 2002 v Italiji Ministero della Giustizia zaprosil, naj mu na podlagi kraljeve uredbe št. 115/1992 prizna njegove španske kvalifikacije, da bi se lahko v tej državi članici vpisal v register inženirjev.

38 Za to vlogo se je v skladu z italijansko zakonodajo zahtevalo mnenje preiskovalne komisije, ki ji je z večino ugodila, vendar je predstavnik Consiglio Nazionale degli Ingegneri, član te komisije, glasoval proti.

39 Ministero della Giustizia je z uredbo z dne 23. oktobra 2002 priznalo veljavnost španskega dokazila M. Cavallere za vpis v register inženirjev (del B, industrijski sektor). Na podlagi te uredbe se je M. Cavallera vpisal v register inženirjev mesta Alessandria (Italija), v katerem prebiva.

40 Consiglio nazionale degli Ingegneri je izpodbijal navedeno uredbo ministrstva pri Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italija), pri čemer je navedel, da na podlagi Direktive 89/48 in upoštevne nacionalne ureditve italijanski organi ne bi smeli priznati španskega dokazila M. Cavallere, ker bi bil zaradi tega priznanja oproščen državnega izpita, ki ga določa italijanska ureditev.

41 To sodišče je s sodbo z dne 5. oktobra 2004 zavrnilo tožbo Consiglio Nazionale degli Ingegneri, ker je menilo, da je Ministero della Giustizia ravnalo zakonito. Consiglio Nazionale degli Ingegneri je nato zoper to sodbo vložil pritožbo pri Consiglio di Stato (Italija).

42 Consiglio di Stato meni, da se Direktiva 89/48 ne uporablja za položaj M. Cavallere, ker naj ta ne bi pridobil nobene diplome v smislu člena 1(a) Direktive 89/48 v Španiji in svojo vlogo v celoti utemeljuje z italijanskimi kvalifikacijami. Vendar Consiglio di Stato dvomi glede tega.

43 Consiglio di Stato je tako prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali se Direktiva 89/48/EGS uporabi za italijanskega državljana, ki:

– je v Italiji z diplomo končal triletni inženirski študij;

– je dosegel, da je bilo italijansko dokazilo priznano kot enakovredno ustreznemu španskemu dokazilu;

– je bil vpisan v španski register inženirjev, vendar tega poklica v Španiji ni nikoli opravljal; [in]

– je na podlagi španskega potrdila o priznanju zaprosil za vpis v register inženirjev v Italiji?

2. Če je odgovor Sodišča na prvo vprašanje pritrdilen, ali je v skladu z Direktivo 89/48/EGS določba notranjega prava (člen 1 zakonske uredbe [št. 115 iz leta 1992]), s katero je v Italiji onemogočeno priznavanje dokazila, ki ga je izdala ena od držav članic in […] je […] izključno [posledica] priznanja predhodnega italijanskega dokazila?“

Vprašanji za predhodno odločanje

44 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali se je mogoče sklicevati na določbe Direktive 89/48, da bi dostop do poklica, ki je reguliran v eni državi članici, imel imetnik dokazila, ki ga je izdal organ druge države članice in ne potrjuje nobenega izobraževanja v okviru izobraževalnega sistema te države članice niti ne temelji na izpitu ali na poklicnih izkušnjah, pridobljenih v tej državi članici.

45 Da bi odgovorili na to vprašanje, je treba preučiti, ali se za priznanje dokazila, kakršno je to, o katerem teče postopek v glavni stvari, uporablja Direktiva 89/48.

46 Ob upoštevanju določb člena 4 Direktive 89/48 ima na podlagi njenega člena 3, prvi odstavek, (a), vsak kandidat z „diplomo“ v smislu te direktive, ki mu omogoča opravljanje reguliranega poklica v državi članici, pravico opravljati enak poklic v katerokoli drugi državi članici. Splošni sistem priznavanja visokošolskih diplom, določen s to direktivo, temelji torej na pojmu „diploma“, ki je opredeljen v členu 1(a) Direktive 89/48.

47 V zvezi s kvalifikacijami, na katere se sklicuje M. Cavallera, je najprej treba spomniti, da je „diploma“ v smislu člena 1(a) Direktive 89/48 lahko sestavljena iz celote dokazil.

48 Dalje, pogoj iz člena 1(a), prva alinea, Direktive 89/48 je izpolnjen glede dokazil, na katera se sklicuje M. Cavallera, ker je vsako od dokazil izdal pristojni organ, imenovan v skladu z italijanskimi in španskimi zakonodajnimi določbami.

49 V zvezi s pogojem iz člena 1(a), druga alinea, Direktive 89/48 je iz spisa, poslanega Sodišču, razvidno, da je M. Cavallera očitno izpolnjeval pogoj o uspešnem končanju najmanj triletnega univerzitetnega študija. To dejstvo pa je izrecno potrjeno z dokazilom o študiju, ki mu ga je izdala univerza v Torinu.

50 Dalje, v zvezi s pogojem iz člena 1(a), tretja alinea, Direktive 89/48 iz potrdila o priznanju, ki ga je izdalo ministrstvo za šolstvo in znanost, izhaja, da ima M. Cavallera poklicne kvalifikacije, ki se zahtevajo za dostop do reguliranega poklica v Španiji. Čeprav naj to ne bi izrecno izhajalo iz navedenega potrdila, je jasno izkazano s tem, da je M. Cavallera v Španiji vpisan v ustrezni poklicni register.

51 Opredeliti je še treba, ali je vsa dokazila, ki jih ima M. Cavallera – ker potrdilo o priznanju, na katero se sklicuje, ne potrjuje nobenega izobraževanja v okviru španskega izobraževalnega sistema in ne temelji niti na izpitu niti na poklicnih izkušnjah, pridobljenih v Španiji – vseeno mogoče obravnavati kot „diplomo“ v smislu Direktive 89/48 oziroma ali so enakovredna diplomi iz člena 1(a), druga alinea, Direktive 89/48.

52 Tako ni mogoče sprejeti trditve, ki so jih navedli Consiglio Nazionale degli Ingegneri ter italijanska in avstrijska vlada, ki temeljijo na besedilih nekaterih jezikovnih različic Direktive 89/48, ki se, kot je razvidno iz točk 7, 9, 11 in 12 te sodbe, razlikujejo od drugih jezikovnih različic, saj je v njih uporabljen izraz „druga država članica“, medtem ko je v večini drugih jezikovnih različic naveden le izraz „država članica“ ali „država članica gostiteljica“.

53 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da zaradi potrebe po enotni razlagi prava Skupnosti ni dovoljeno, da bi se ob dvomu neko besedilo obravnavalo ločeno, ampak se zahteva, da se razlaga in uporablja ob upoštevanju različic v vseh drugih uradnih jezikih (sodbe z dne 12. novembra 1969 v zadevi Stauder, 29/69, Recueil, str. 419, točka 3, z dne 2. aprila 1998 v zadevi EMU Tabac in drugi, C-296/95, Recueil, str. I-1605, točka 36, in z dne 9. marca 2006 v zadevi Zuid–Hollandse Milieufederatie in Natuur en Milieu, C-174/05, ZOdl., str. I-2443, točka 20).

54 Dalje, čeprav je res bilo odločeno, da Direktiva 89/48 ne vsebuje omejitev glede države članice, v kateri bi moral kandidat pridobiti poklicne kvalifikacije (sodbi z dne 23. oktobra 2008 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-274/05, ZOdl., str. I-7969, točka 28, in v zadevi Komisija proti Španiji, C-286/06, ZOdl., str. I-8025, točka 62), ta sodna praksa razlikuje med geografskim prostorom, kjer je potekalo izobraževanje, in izobraževalnim sistemom, h kateremu spada izobraževanje. V teh sodbah so se zadevne osebe namreč izobraževale v okviru izobraževalnega sistema, ki ni sistem države članice, v kateri so se želele sklicevati na svoje poklicne kvalifikacije.

55 Namen Direktive 89/48 je odprava ovir za opravljanje poklica v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo izdano potrdilo, ki dokazuje zadevne poklicne kvalifikacije. Iz prve, tretje in pete uvodne izjave navedene direktive je razvidno, da dokazilo o poklicnih kvalifikacijah ne more biti enakovredno „diplomi“ v smislu te direktive, razen če so bile kvalifikacije v celoti ali deloma pridobljene v okviru izobraževalnega sistema države članice, ki je izdala zadevno dokazilo. Poleg tega je Sodišče že odločilo, da dokazilo olajšuje dostop do poklica ali njegovega opravljanja, če dokazuje dodatne kvalifikacije (glej v tem smislu sodbi z dne 31. marca 1993 v zadevi Kraus, C-19/92, Recueil, str. I-1663, točke od 18 do 23, in z dne 9. septembra 2003 v zadevi Burbaud, C-285/01, Recueil, str. I-8219, točke od 47 do 53).

56 Špansko potrdilo o priznanju torej ne dokazuje nobene dodatne kvalifikacije. V zvezi s tem niti priznavanje niti vpis v register ene od „colegios de ingenieros técnicos industriales“ v Kataloniji nista temeljila na preverjanju kvalifikacij ali poklicnih izkušenj M. Cavallere.

57 Če bi v takih okoliščinah potrdili, da se je mogoče za dostop do zadevnega reguliranega poklica, ki je predmet postopka v zadevi v glavni stvari, v Italiji sklicevati na Direktivo 89/48, bi to osebi, ki je pridobila zgolj dokazilo, izdano v tej državi članici, ki samo po sebi ne daje dostopa do navedenega reguliranega poklica, vseeno omogočilo dostop do poklica, ne da bi špansko potrdilo o priznanju potrjevalo pridobitev dodatnih

kvalifikacij ali poklicnih izkušenj. To bi bilo v nasprotju z načelom iz Direktive 89/48, navedenim v peti uvodni izjavi, po katerem si države članice pridržujejo pravico do določitve minimalne stopnje potrebne izobrazbe stopnje, da se zagotovi kakovost storitev na njihovih ozemljih.

58 Na podlagi zgoraj navedenega je treba člen 1(a) Direktive 89/48 razlagati tako, da opredelitev pojma „diploma“, ki ga določa, ne zajema dokazila, ki ga je izdala država članica in ne potrjuje nobenega izobraževanja v okviru njenega izobraževalnega sistema in ne temelji niti na izpitu niti na poklicnih izkušnjah, pridobljenih v navedeni državi članici.

59 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da se ni mogoče sklicevati na določbe Direktive 89/48, da bi dostop do poklica, ki je reguliran v eni državi članici, imel imetnik dokazila, ki ga je izdal organ druge države članice in ne potrjuje nobenega izobraževanja v okviru izobraževalnega sistema te države članice niti ne temelji na izpitu ali na poklicnih izkušnjah, pridobljenih v navedeni državi članici.

60 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

61 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Na določbe Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta se ni mogoče sklicevati, da bi dostop do poklica, ki je reguliran v eni državi članici, imel imetnik dokazila, ki ga je izdal organ druge države članice in ne potrjuje nobenega izobraževanja v okviru izobraževalnega sistema te države članice niti ne temelji na izpitu ali na poklicnih izkušnjah, pridobljenih v navedeni državi članici.

Podpisi